

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgen aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

VERKIEZINGEN VOOR DEN GEMEENTERAAD.

II.

Twee vragen hebben wij na het opgemerkte te beantwoorden: wat wij in de kiezers van leden voor den gemeenteraad verlangen en welken weg wij willen ingeslagen hebben om daartoe te komen. Wel is waar zullen de gedachten, die wij hier ter neer schrijven, in vele opzichten ook op de kiezers voor andere collegiën toepasselijk zijn, maar men zal ons dit gebrek in onze redenering, zoo het er een is, vergeven.

Wij verlangen bij onze ingezetenen der verschillende gemeenten een opgewekt en levendig gevoel, dat zij burgers zijn der plaatsen waar zij wonen en als zoodanig geroepen om hare belangen te behartigen. Het is verwonderlijk, hoe de tijd zijnen invloed ook in dezen opzichte heeft doen gevoelen. In vroegere eeuwen waren onze voorouders fier op hun poorterschap en de daarmede zamenhangende rechten, wier schending zij zoo weinig dulden konden, dat zij voor hunne verdediging alles veil hadden. Voor zeer groote sommen kochten zij de verdediging, handhaving of erkenning van deze. En nu? Men meent genoeg te doen, wanneer men zijne verplichting als huisvader in zijn bijzonderen kring vervult en bekommert zich verder om zijne plichten als staats- of gemeenteburger weinig of niets. Het gevoel voor deze is ingesluimerd of liever blijft nog sluimeren. Wel is men in het laatst van de vorige eeuw wakker geweest, maar zoowel Napoleon I als Willem I hebben het geen zaak geacht, toen de burgerij na dien onnatuurlijken staat van opwinding in zwijm gevallen was, het leven weder terug te roepen in het bestorven ligchaam. Wel ziet men na het opwekkende middel door de Grondwet van 1848 toegediend, hier en daar stuiptrekkingen, maar alles is nog op verre na niet weer tot een jong frisch leven ontwaakt.

Wij Nederlanders heeten godsdienstig, of wij het zijn is eene andere vraag, maar wij willen het voor een oogenblik aannemen. Zou deze ware of gewaande deugd voor onze medeburgers geen drangreden moeten zijn? Het wordt tot nog toe niet algemeen zoo begrepen misschien, omdat men het voor eene te wereldsche zaak rekent, om de godsdienst met datgene te moeijen, wat men voor staatkunde en dus voor eene zaak van ieder ander, behalve van zich zelf, houdt. Het is een zegen vooral van onze eeuw, dat zij de godsdienst niet langer van het leven scheidt of tegenover dit laatste stelt. Zijn of worden wij eens werkelijk godsdienstig, dan zullen wij onzen plicht als kiezers ook daarom vervullen.

Wordt het gevoel van kiezer in den flegmatischen Nederlander eens levendig, dan zal dit ten gevolge hebben dat hij zich verheft boven de gewone kabalen en kleingeestigheden, die hem belletten om de geschikte menschen in den raad te kiezen. Hij zal op iemand kunnen stemmen die niet tot dezelfde godsdienst behoort, met wien hij eene bijzondere veete heeft, die eene stem heeft uitgebracht, waardoor zijne eigene belangen werden benadeeld. Het is, zegt een zeker fransch schrijver, het doel van alle ontwikkeling zich te leeren stellen op het standpunt van een ander. Dat is het ware standpunt waarop wij hem willen hebben. Het is een hooge eisch, maar toch is hij bereikbaar. Maar door welke middelen? Door den Nederlander te ontwikkelen tot staatsburger. Het onderwijs op de scholen moet daartoe meer ingericht worden. Er is misschien geen land, welks inwoners minder bekend zijn met hunne burgerschapsrechten dan het onze. Van het bestaan van eene grond- en gemeentewet enz. hebben velen wel eens hooren spreken, maar men is er in 't algemeen bitter weinig mede bekend.

Misschien ziet menigeen er weinig nut in, om het volk op die hoogte te brengen en houdt het voor beter, het ook hierin dom te houden. Maar dit denkbeeld is vals en hoogst noodlottig. Immers de algemeene rust en welvaart zullen er veel bij winnen, zoo de bewustheid opgewekt wordt, dat men ook aandeel heeft aan het bestuur van gemeente, provincie en vaderland en belang bij het algemeene welzijn. Edele gevoelens van eigenwaarde, zelfstandigheid en onafhankelijkheid en als gevolgen van deze, het offeren van bijzondere belangen aan die van het vaderland en het streven om van vele dingen kennis te nemen en het lezen van boeken die tot beschaving en ontwikkeling dienen, kan men daardoor bevorderen.

De gezichtskring van velen zal zich uitbreiden en hun blik zich uitstrekken ook buiten den beperkten omtrek van hunne stad of provincie. Niet alleen onderwijzers maar ook geestelijken en predikanten moesten daartoe medewerken, allermint mogen zij, zooals nog wel geschiedt, die richting tegengaan door hunne leeken voor iemand van hunne kerk, ook al is hij ongeschikt, te winnen of, wat nog erger is, door hen de verkiezingen te doen beschouwen als zaken, waarmede zij, als hemelburgers, niets te maken hebben.

Voor hen die de scholen en katechizatiën ontwassen zijn, zijn kiesvereeningen zeer aan te bevelen. Het ligt niet op onzen weg hare programma's te bespreken, maar wij vinden in haar nog te veel bekrompenheid en te veel bepalingen, die verplichten tot de

bestrijding van het een of ander beginsel en tot de uitsluiting van menschen van eene zekere gezindheid. Hoe minder wetsartikelen dienaangaande, des te beter. De hoofdbepaling, aan welke zelfs geen artikel behoeft ingeruimd te worden, dient te zijn, dat men zich verbindt om zooveel mogelijk de belangen van het vaderland te behartigen. Zonder partijdigheid of kleingeestigheid behoort men zaken en personen te beoordeelen.

Wat de vereischten zijn in de te kiezen leden van den gemeenteraad hopen wij in ons volgend nummer te bespreken.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN. BUITENLAND.

De Koning van Pruissen die gezegd werd, binnen kort een bezoek te zullen brengen aan den Franschen Keizer, heeft zijn reis uitgesteld, en in Parijs schijnt men hierover eenigzins geraakt. Middelerwijl is de Zweedsche Koning met alle voorkomendheid door den Keizer ontvangen en is verder naar het kamp van Châlons vertrokken; deze reis van den Koning van Zweden, doet velerlei gissingen ontstaan en verbindt men zijne tegenwoordigheid te Parijs met allerlei plannen. Zoo zou Zweden het oog hebben gevestigd op den vakant wordenden Deenschen troon, om het Skandinavisch rijk weder te vestigen, en zou dit ook meer in den zin van Napoleon zijn, dan dat Rusland zijne regten op de Deensche kroon liet gelden.

De Koning zou nu naar eene bijeenkomst te Straatsburg komen en aldaar vergezeld worden van de koningen van Hanover, Beijeren, Saksen en Wurtemberg. Reeds vroeger heeft Koning Wilhelm den heer van Willisen naar Parijs gezonden, om den Keizer zijn dank te betuigen, voor de deelneming onlangs door den Keizer bij het ongeval te Baden betoond.

Het uitstel van de reis zou naar men beweert hierin gelegen zijn, dat de Koning van Saksen aan Koning Wilhelm te Baden zou te kennen gegeven hebben, dat de Duitsche vorsten het euvel zouden duiden, als Z. M. zich in het Fransche kamp vertoonde en dat een volkomen verwijdering der Wurzburger gekonfedereerden van Pruissen er het gevolg van zou worden; trouwens de Koning van Pruissen zal in allen gevalle zooveel mogelijk rust en vrede trachten te behouden.

Waren de berigten uit Engeland voor eenigen tijd vrede-lievend, nu wordt er op versterking der marine-toerusting aangedrongen; zeker zal dit zijn met het oog op de Amerikaansche aangelegenheden. De reis van Prins Napoleon naar Amerika in de gegeven omstandigheden, wordt zeker ook niet door de Britsche regering over het hoofd gezien. Den 27sten Julij kwam de Prins met zijn gevolg te Nieuw-York aan.

Omtrent de nederlaag der Noordelijke troepen in Amerika komen nog voortdurend berigten, die alle getuigen van de weinig geoefendheid der troepen van het Noorden.

Omtrent de slag bij de *Manassas-junction*, wordt geschreven, dat in het heetst van het gevecht een geheel regiment in groote verwarring de terugtogt aannam, en vervolgens huiswaarts keerde, omdat de drie maanden diensttijd om waren; bij onderzoek bleek, dat het een Pensylvanisch regiment was. Hoe wonderlijk het is toegegaan bij den strijd, kan men nagaan zoo men een correspondent van *de Times* wil gelooven, die zelf als liefhebber bij den strijd tegenwoordig was, hij schrijft: ik vond bij Centreville een heuvel, die geheel was bezet door liefhebbers, waaronder vele dames, die met tooneelkijzers gewapend den strijd wilden bezien, gelijk men een wedren doet. Men hoorde echter veel, maar zag weinig, dan damp en rook, die van uit de bosschen opsteeg en het geheele in de laagte gelegen terrein oversluisde. Spoedig kwam een officier met eenige soldaten aanloopen, roepende, dat

de batterijen der zuidelijken waren genomen. Een luid gejuich werd alom aangeheven, ofschoon de landbewoners blijkbaar weinig met de zaak van 't Noorden waren ingenomen. — Kortom tijd daarna kwamen groote massa's soldaten, die hunne wapenen hadden weggeworpen, aanloopen, onder het geroep van „terug, terug, wij zijn verslagen.” Het gejoel en de verwarring werd toen spoedig hoe langer hoe erger; de paarden waren van het geschut en de bagage genomen, om de vlucht van enkelen te bespoedigen. 't Was de wildste hoop, die men zich denken kan, en toch zag men geen vijand, die achtervolgde, maar hoorde men nog slechts weinig geweervuur. Het was een onbeschrijfelijke paniek, die allen aangreep; er is gevochten, en het voordeel was ten slotte aan de zijde der zuidelijken; maar er was geene reden, voor zulk een vlucht! Alles werd echter door de soldaten en officieren weg geworpen; alleen eenige officieren zag men nog het mogelijke doen, om de manschappen bijeen te houden. De Noordelijken, ongeoeffend als zij zijn, hebben getoond nog slechte soldaten te zijn. Ze mogen zich een volgende keer beter in het vuur houden, of het zuiden zou geen zwaren kamp hebben, en Washington zou groot gevaar loopen. —

Verscheidene bladen van Nieuw-York dringen er op aan, dat Generaal Mac-Dowel, die het bevel voerde en andere officieren voor een krijgsraad zullen worden teregt gesteld.

Ook wordt er gesproken van mishandelingen der soldaten na den slag, waaraan de separatisten zich zouden hebben schuldig gemaakt. Na de nederlaag, door de zuidelijke troepen aan het bondsleger toegebracht, is het opperbevel over het leger der Unie aan Generaal *Mac-Clellan* opgedragen, daarbij is het leger weer veel versterkt, en ziet men de toekomst weder geruster in; men heeft er ook aan herinnerd, dat door de zamenzwering van het vorig bewind, de meest geschikte officieren bij het zuidelijk leger staan; alles zou er aangedaan zijn, om bij eene eventuele afscheiding, het Zuiden met kracht te doen optreden, terwijl in het Noorden de ongeoeffendheid zeer groot is, zoo als men uit alle berigten duidelijk kan zien. Het Noorden zal zich thans wreken, en de strijd dreigt er des te heftiger te zullen worden.

Met de zaken in Hongarije ziet het er treurig uit. De Hongaarsche magnatentafel heeft thans het nieuwe adres Deak ook aangenomen, dat nu naar Weenen gaat. De scheuring zal dan volkomen zijn, en Weenen zal dan waarschijnlijk geheel willekeurig gaan handelen; de belastingen werden reeds met geweld geïnd in Hongarije en zal de bevolking alles lijdelijk verdragen?

Te Warschau ziet het er ook weer niet bevredigend uit; tusschen de bevolking en de militairen, heeft 11. Donderdag weder een conflict plaats gehad, waarbij een persoon gedood werd en onderscheidene anderen gearresteerd. Den volgenden dag was het onrustig in de stad. Er hadden zamenscholingen plaats, waarbij het volk, niet-tegenstaande het bevel van uiteen te gaan, bijeen bleef, eerst toen de militaire magt daartegen oprukte, ging de menigte uiteen, doch er heerschte evenwel nog steeds opgewondenheid.

De Italiaansche zaak blijft in *statu quo*. De heer Nigra moet zeer tevreden zijn met zijn ontvangst door Keizer Napoleon. De Keizer heeft lang en breed met hem over de Italiaansche zaken gesproken en de heer Nigra moet gezegd hebben, dat alles eene spoedige oplossing der moeilijkheden doet hopen, maar dat die nog spoediger en gemakkelijker bereikt zoude worden, zoo de Keizer de Italiaansche regering een weinig te hulp kwam te Rome, waar het brandpunt der reactie is. Daar er meerdere personen tegenwoordig waren, liet de Keizer zich hierover niet verder uit.

Uit Parijs wordt gemeld:

De Siameesche gezanten wilden een bezoek brengen aan het hospitaal Laziboisière, doch kwamen niet verder dan de apotheek. De eigenaardige geuren, die zich daar ontwikkelden, deden hunne reukorganen zoo onaangenaam aan, dat zij hals over kop den tuin inliepen en op de bloembedden over elkaar vielen. Na elkander wat afgestoft te hebben, gingen ze, de handen voor de neus houdende, in hun rijtuig terug, en waren niet meer te bewegen iets verder van het hospitaal te zien.

Een *Algerijnsch dagblad* meldt, dat de bekende leeuwenjager *Gérard* een mededinger heeft gevonden in een Franschman, *Lucotte* genaamd. Deze heeft zijn proefstuk gedaan in een woud op de hoogte van Tibessa, alwaar hij een leeuw, op een afstand van 10 meters, door een welgemikt schot heeft nedergelegd. Elf dagen later trof hij in het gebergte van Archeoua, bij Souk-Akras, eene groote leeuwin aan, die hij zoo goed trof, dat zij in een moeras nederstortte, alwaar het ligchaam vier dagen later op dezelfde plek, doch toen reeds grootendeels door de roofvogels verslonden, teruggevonden werd. Minder goed slaagde *Lucotte* met de vervolging van een hyena. Toen hij dit dier zoo hevig had gewond dat het op den rug tuimelde, meende hij het gerust te kunnen naderen, doch naauwelijks was hij er bij gekomen, of het sprong op, greep hem bij het been vast en bracht hem eene gevaarlijke wond toe, waarbij het mischien niet gebleven was, wanneer de kordate jager zijn vijand niet op hetzelfde oogenblik met een pistoolschot had afgemaakt. Het woedende dier had hem evenwel zoo fel gebeten, dat hij daarvan nog niet hersteld was.

BINNENLAND.

De Eerste Kamer heeft Donderdag 11. hare werkzaamheden hervat. — Verschillende stukken zijn ingekomen, alsmede de onlangs door de Tweede Kamer aangenomen wetsontwerpen.

De *Arnh. Courant* deelt mede, dat te 's Gravenhage het gerucht loopt, dat in den loop dezer maand met veel plegtigheid de eerste steen der landhoofden voor de IJsselbrug te Zutphen zal worden gelegd, in bijzijn van de Ministers, den Commissaris des Konings en andere autoriteiten. Waarschijnlijk zou de nieuw benoemde Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie, de heer *Sloot van den Beele*, uitgenoodigd worden tot het leggen van den eersten steen.

Bij het gewone jaarlijksch prijsschieten der dienstdoende schutterij te Utrecht, hebben de onderofficieren en korporaals elk vijf schoten gedaan met de getrokken geweren, gelijk die bij het staande leger zijn ingevoerd. Het ware te wenschen dat onze schutterijen over het algemeen van beter wapens werden voorzien.

Het Koninkrijk Italie is door onze regering erkend en wij juichen deze erkenning van ganscher harte toe.

Een interessant geval van schijndood wordt in de Berlijnsche *Gerichts-Zeitung* medegedeeld:

In *Weiszensee* woont een rijk echtpaar uit den landbouwenden stand, dat slechts een eenig kind, een meisje van omtrent zeven jaren bezit. Plotseling stortte het tot nog toe gezonde kind, als door beroerte getroffen, dood neder; alle middelen tot terugroeping van het leven, door een in allerijl gehaalden geneesheer aangewend, bleven vruchteloos. Naar zijn gevoelen was het kind dood en de weeklagende ouders rigtten alles in tot de begrafenisplegtigheid, die op den derden dag na het overlijden werd bepaald. Reeds was deze dag aangebroken. Het lijkje lag in de opene kist met bloemen omkransd en de vader stond er weenend bij. Daar verbeeldt hij zich eensklaps, alsof een flauwe bloes op de wangen van het kind zich vertoont; terstond zendt hij naar de stad om een tweeden arts te halen, die spoedig kwam, en, na onderzoek, beval het ligchaam des kinds onmiddellijk uit de kist te

nemen en in bed te leggen, als ook alle voorbereidingen tot de begrafenis te staken en op te redderen, opdat het kind, dat weldra uit de verstijving (tetanus), waarin het zich bevond, zou ontwaken, er niets van mogt merken, hoe dicht het bij zijne ter aardebestelling geweest was. Dit geschiedde en twee uren later sloeg het kind de oogen op en was zoo frisch en gezond, dat de gelukkige ouders terstond alle kinderen uit het dorp bijeen riepen en met deze den tweeden geboortedag hunner dochter vierden.

DOESBORGH 13 Aug. Heden morgen had alhier het volgende, treurige voorval plaats.

De stalhoudersknecht G. V. een fiks, oppassend jongeling, had zich naar de weide, den zoogenaamden *Helder*, begeven om paarden te halen. Na eenigen tijd te vergeefs op zijne terugkomst te hebben gewacht, werd er iemand afgezonden om hem te zoeken en vond deze zijne kleederen enz. aan den wal, zoodat men al dadelijk begreep dat de ongelukkige, die zich zeker heeft willen baden, was verdronken. Zijn lijk is dan ook later opgevischt.

Mogt dit ongelukkig geval ten gevolge hebben, dat er telken jare van wege het bestuur een' veilige plaats in de oude of nieuwe IJssel werd afgebakend, ten einde ook zij, wier beurs niet toelaat om van het badhuis gebruik te maken, in de gelegenheid gesteld waren, zich zonder levensgevaar te kunnen verfrischen. Zeker zou daardoor een vrij algemeene wensch bevredigd en menig dergelijk onheil voorkomen worden.

ADVERTENTIE.

De Notaris J. D. PASTEUR te *Doetinchem*, zal op Woensdagen den 21 Augustus en 4 September 1861, telkens des middags ten 12 uur, in het *Heeren Logement* te *Doetinchem*, op hoogen doeninzetten en finaal verkoopen:

- 1°. Een zeer logeabel HEERENHUIS met TUIN, staande in de Grutstraat te *Doetinchem*, bevattende het Huis drie beneden- en vier bovenkamers, zolder, kelder en verdere gemakken, afzonderlijk staande *mangelkamer* en *bergplaats*.
- 2°. Een daarnaast staande kleiner HEERENHUIS, bevattende drie beneden- en eene bovenkamer, zolder, kelder, open plaats en *bergplaats*.

Deze beide Huizen zijn te aanvaarden 1 Mei 1862 en zullen ook in Massa geveild worden.

Op *franco* aanvragen zijn inlichtingen te bekomen ten kantore van genoemden Notaris.

Mr. D. NIJMAN, Notaris te *Zutphen*, zal op Donderdag 22 Augustus 1861, des namiddags ten 3 ure, op het erve *Boschkamp* in *Almen* in het openbaar verkoopen:

Verscheidene perceelen BOEKWEIT, HAVER en AARDAPPELEN, te veld staande op *Mariënoord* en het erve *Bouwhuis* in *Almen*, en aan te wijzen door H. J. LIJZEN aldaar; alsmede een span 8 jarige MERRIEPAARDEN, zonder gebreken.

DE BUITENPLAATSEN de Groote en Kleine Zegerij,

bestaande in 2 HEERENHUIZEN, KOETSHUIS, BOUWSCHUUR, KORENBERG, TUINMANS- en ARBEIDERSHUIS, WANDELBOSCH, BOOMGAARD en TUIN met VRUCHTBOOMEN, BROEIJERIJ met DRUIVEN en PERZIKENKASTEN, BLOEMKAST en uitmuntend best BOUW- en WEIDELAND, groot 6 B., 17 R., 9 E.; vrij van overstroming, zeer landelijk en alleraangenaamst bij elkander gelegen aan den Rijkstraatweg, in de Kom van het Dorp *Brummen*, onmiddellijk aan den geprojecteerden Noorder-Spoorweg, bij de plaats, waar vermoedelijk het Station voor dat Dorp zal gevestigd worden (in eerder uitgegevene Couranten en bij biljetten am-

Gedrukt bij W. BECKING, te *Doesborgh*.